

[J. P. Nielsen.]

og derfor faar vi Tvangsauktioner. Men det kan dog ikke være Meningen, at de Penge, som eventuelt tilfalder Sønderjylland, det, som de Herrer Forslagsstillere stiller Forslag om, skal bruges til at betale Renter til Sønderjyllands Kreditforening eller i det hele taget betale Renter med; i hvert Fald kan vi ikke gaa med dertil. Til Trods for at Direktør Callø i sin Pjece taler om robuste Socialøkonomer, som mener, at man ikke skal komme med alle disse Palliativer, er vi af den Opfattelse, at det gaar ikke at blive ved med at bringe Penge derned, fordi det skaber usunde Forhold og ogsaa skaber en forkert Værdimaaler, der bl. a. afholder dem fra det gamle Land fra at komme derned. Unge Mennesker tør næsten ikke komme til Sønderjylland og anbringe deres Penge, fordi vi har et Grundlag, der har bevirket, at alt for mange har tabt Penge dernede. Vi er en hel Del, der tillader os at have den Opfattelse, at ogsaa i Sønderjylland gælder det, at de, der har gjort Gæld, har stiftet Laan, selv har Pligt til at betale disse Laan tilbage. Det er givet, at Uroen begyndte først i Sønderjylland. Det er, som der stod i et af Venstres Blade længere oppe, i Nordjylland, som det ærede Medlem Hr. Olufson citerede: det brænder i Sønderjylland og er ved at fænge heroppe ogsaa. Det er gerne saadan, det begynder. Saa fik vi en Deputation af de fire unge Landmænd, der kom og stillede Forslag om, at man blev fritaget for Renter og Afdrag i tre Aar af de Laan, som er udlaant fra Sønderjyllands Laanekasse, og stillede Krav om, at Staten laante 1 Million i Hypoteklaanefonden til at betale Renter med af de Millioner, der er udlaant gennem Hypoteklaanefonden i Sønderjylland, at Ministeren foranledigede, at de fik et Laan paa 1 Mill. Kr. til at betale disse Renter med. Jeg har erfaret, at dette Andragende er henvist til Udvalget i Lands-tinget angaaende den sønderjydske Hypoteklaanefond; men der har vist ikke været nogen særlig Tilbøjelighed til at hjælpe. Resultatet af denne Agitation, der er ført i Sønderjylland for, at der ikke skal betales Renter og Afdrag af de Laan, der er givet gennem Sønderjyllands Laanekasse, er blevet, at alle Betalinger af Renter og Afdrag fuldkommen er hørt op. Selv de, der udmærket godt kan betale, selv de, der ikke berøres af Landbrugskrisen — der er ogsaa udlaant til andre end Landmænd —, betaler ikke mere. Man opfatter det, som om man nu er fri for at betale i tre Aar. Saaledes er Kravet offentligt stillet frem. Saa var

der efter dette et Møde af Bestyrelsen i Sønderjyllands Laanekasse, hvor Finansministeren var til Stede, og her blev der ogsaa stillet Krav om 1 Mill. Kr. Men det blev afvist. Man mente formodentlig, at naar man nu havde krævet Udsættelse af Betaling af Renter og Afdrag i tre Aar, var der atter Plads paa Ejendommene til nye Laan, og saa kunde man bruge 1 Mill. Kr. Det blev imidlertid afvist. Saa drog man hjem til Sønderjylland, og saa blev der for ca. 14 Dage siden indkaldt til et Møde paa „Folkehjem“ i Aabenraa, og alle Mirakeldoktorerne var til Stede, inklusive Direktør Callø. Og her opgav man, at der i Erhvervenes Laanefond laa over 10 Mill. Kr. — det troede man da; man vidste ikke, at de 6 var brugt. Og saa vedtog man at henstille at gaa til Rigsdagen eller til et enkelt Parti i Rigsdagen og foreslaa en Ændring, hvorefter den Indflydelse, som Banker og Sparekasser havde paa disse Laan fra Erhvervenes Laanefond, bortfaldd, og at Laanene blev givet direkte som Laan fra Staten. Det er det Forslag, vi nu har. Det er et Forslag, der kommer nede fra os, og som Venstrepartiet har antaget sig.

Nu vil jeg gerne hævde, at det at blive ved at give Penge til Sønderjylland, fordi man laver Møder og skælder dygtigt ud, det lader sig ikke gøre i det lange Løb; det er ganske udelukket. Jeg gør opmærksom paa, at Arbejderne, Haandværkerne og de handlende faar ingen Støtte, Venstre er aldeles ikke hjemme, naar vi kommer og anmoder om Støtte til disse Erhverv. Vi bad for nogen Tid siden om Hjælp, fordi der laa en Masse Henvendelser fra Arbejderne i Grænseegnene, fra Lærerne og fra andre paa Grund af den Nødtilstand, som herskede dér. Vi bad om at faa gennemført Krisehjælp til de arbejdsløse, saa vore Kommuner kunde blive aflastet og give Hjælp gennem Hjelpekasserne. Det blev afvist af Venstre, der var ingen hjemme. Sønderborg Kommune har i disse Dage, fordi den er i den Grad overløst med arbejdsløse, ønsket at sætte Arbejder i Gang, men den ser sig ikke i Stand dertil ved egne Midler. Paa Grund af den store Arbejdsløshed, Kommunen stadig gennem Aarene har haft, findes der ingen Midler i Øjeblikket. Den socialdemokratiske Regering har foreslaet 10 Mill. Kr. paa Finansloven til Lettelse af Kommunernes Byrder, men ogsaa dette har Venstre afvist.

Nu tror jeg heller ikke, det er godt at lave nye Gældsordninger i Sønderjylland. Man kan gøre det een Gang, men